

konsekrowane dlatego umieszczono w nich przeważnie portale. W nastawie ołtarza głównego umieszczony był obraz matki Boskiej Pocieszenia oraz drugi obraz św. Józefa. W ołtarzach bocznych umieszczone były obrazy św. Wawrzyńca i św. Antoniego w jednym, a w drugim św. Małgorzaty i św. Piotra. Obrazy większe w ołtarzach przyozdobione były sukienkami i koronami wykonanymi z cennych kruszców.

Kościół miał nową ambonę o którą zatroszczył się ówczesny proboszcz Józef Byszewski. Na chórze znajdowały się małe organy powszechnie nazywane pozytywem. Ponadto w kościele stał 1 konfesjonał, 2 obrazy procesyjne, 1 chorągiew czerwona wielka, 4 małe, 1 chorągiew żałobna, 1 monstrancja częściowo poślaczana, 1 kielich poślaczany. Resztę wyposażenia stanowiły między innymi ampułki i różnego rodzaju bielizna kościelna. Warto jeszcze wymienić księgi znajdujące się w kościele. Były 2 mszały, 2 agendy, księga obrzędów pogrzebowych, księgi metryczne oraz księga inwentarza. Kościół ten prawdopodobnie spalił się w XIX w.

Przy opisywanym wyżej kościele znajdowała się, prawdopodobnie starsza od niego również drewniana kaplica. Fundatorami jej byli Gądecy właściciele pobliskiej wsi Gądecz. Stąd wzięła się jej nazwa Capella Gądeciana. Kaplica stanowiła zarazem grobowiec rodzinny fundatorów, których groby urządzono w krypcie pod kaplicą. Poświęcona była św. Janowi Nepomucenowi, którego obraz był umieszczony w nowym ołtarzu. Dla kaplicy był zapisany fundusz na jej utrzymanie i na odprawianie nabożeństw za zmarłych fundatorów. W roku 1745 kolatorem kaplicy był starosta mławski Jerzy Niewieściński. Nie znany jest dalszy los kaplicy. Można przypuszczać, że razem z kościołem uległa spaleni.

Obecny kościół zbudowany został za czasów proboszcza Józefa Dobbka, w latach 1856-1859. Nadano mu również tytuł św. Wawrzyńca. Jest on położony na wzniesieniu, w środku wsi, orientowany. Zbudowany został z cegły, z zewnątrz nie tynkowany, pierwotnie nie miał wyraźnych cech stylowych. Benedykcji tego kościoła dokonano 8 grudnia 1859 r. Natomiast konsekrowany został 27 czerwca 1874 przez bp sufragana chełmińskiego Jerzego Jeschke. Jako roczną dedykację wyznaczono piątą niedzielę po Zielonych świątkach. Niestety niedługo po tym całe wnętrze urządzenie kościoła, a nawet częściowo mury, uległy zniszczeniu w pożarze, który miał miejsce 10 października 1894. Odbudowę zniszczonego kościoła przeprowadzono w latach 1897-1898, staraniem ówczesnego proboszcza ks. Tomasza Wasilewskiego, w wyniku której kościół uzyskał cechy neogotyckie. Wówczas też zbudowano przy narożniku północno-zachodnim kościoła kwadratową wieżę. Benedykcji dokonał dziekan fordoński ks. Juliusz Schmidt 16 listopada 1898, natomiast konsekracji bp chełmiński Stanisław Wojciech Okoniewski, 8 stycznia 1928. Kolatorem kościoła w okresie międzywojennym był biskup chełmiński na przemian z rządem.

Cmentarz parafialny przy kościele

cmentarz parafialny położony wokół kościoła parafialnego św. Wawrzyńca. Występujący drzewostan to: brzozy, kasztanowce, jesiony. Nagrobki zadbane.

Budynek Gminnego Ośrodka Kultury

W Klubie Rolnika w roku 1966 odbywały się głównie gry sportowe oraz seanse telewizyjne organizowane przez O. Kowalczyk oraz gry świetlicowe organizowane przez R. Mróz. Odbywała się również spartakiada Powiatowa w podnoszeniu ciężarów, która cieszyła się